

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC: [•]
Dosar nr. [•]/339/2022

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
DECIZIA PENALĂ NR. [•]/A
Ședința publică din data de 09.04.2024

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: [•]

JUDECĂTOR: [•]

GREFIER: [•]

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București este reprezentat prin procuror [•].

Pe rol se află judecarea apelurilor declarate de inculpatul [•], de partea civilă [•] și de partea responsabilă civilmente Euroins România Asigurare - Asigurare S.A. împotriva sentinței penale nr. [•]/21.12.2023 pronunțate de Judecătoria Zimnicea, în dosarul nr. [•]/339/2022.

Dezbaterea asupra fondului cauzei a avut loc termenul de judecată din data de 01.03.2024, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acel termen de judecată, dată la care Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea la data de 27.03.2024 și apoi a amânat pronunțarea la datele de 04.04.2024 și 09.04.2024, când, în aceeași constituire,

CURTEA:

Deliberând asupra apelurilor de față, reține următoarele:

Prin sentința penală nr. [•] din data de 21.12.2023 pronunțată în dosarul nr. [•]/339/2022, Judecătoria Zimnicea a hotărât următoarele:

În baza art. 196 alin.2, 3. cu aplic. art. 396 alin.10 C.proc.pen. a condamnat inculpatul [•] la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru savarsirea infracțiunii de vătămare corporală din culpa (fapta din data de 27.12.2020)

În baza art. 91 C. pen. a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere pe durata unui termen de supraveghere de 2 ani, termen stabilit în condițiile art. 92 C. pen. și care curge de la data rămânerii definitive a prezentei sentințe.

În baza art. 93 alin. 1 C. pen., pe durata termenului de supraveghere, a obligat inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune [•], la datele stabilite de această instituție;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a putea fi controlate mijloacele lui de existență.

În baza art. 93 alin. 2 lit. b C. pen., pe durata termenului de supraveghere, a obligat inculpatul să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de către serviciul de probațiune sau organizat în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art. 93 alin. 3 C. pen., pe durata termenului de supraveghere, a impus inculpatului obligația de a presta o muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei [•], pe o perioadă de 60 de zile, în condițiile art. 57 din Legea nr. 253/2013.

A dispus ca un exemplar al prezentei sentințe să se comunice Serviciului de Probațiune [•].

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 C. pen. a căror nerespectare are drept urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

În baza art. 397 C. proc.pen. raportat la art.25 și art. 86 C. proc.pen și cu referire la art. 1381 si urm. C.civ. a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă Spitalul Clinic de Urgenta „Floreasca” în contradictoriu cu inculpatul și cu asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A.

În baza art. 49-55 din Legea nr. 136/1995 cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a obligat asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească părții civile Spitalul Clinic de Urgenta „Floreasca” suma de 16.023, 55.405 lei la care se adaugă dobânda legală de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 C. proc.pen. raportat la art.25 și art. 86 C. proc.pen și cu referire la art. 1381 si urm. C.civ. a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă Serviciul [•] de Ambulanță [•] în contradictoriu cu inculpatul și cu asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A.

În baza art. 49-55 din Legea nr. 136/1995 cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a obligat asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească părții civile Serviciul Județean de Ambulanță [•] suma de 1198,08 lei cheltuieli transport sanitar pentru pacientul [•], plus majorările de întârziere aferente debitului de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 C. proc.pen. raportat la art.25 și art. 86 C. proc.pen și cu referire la art. 1381 si urm. C.civ. a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă SPITALUL ORĂȘENESC [•] în contradictoriu cu inculpatul și cu asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A.

În baza art. 49-55 din Legea nr. 136/1995 cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a obligat asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească părții civile SPITALUL ORĂȘENESC suma de 1.208,62 lei la care se adaugă dobânda legală de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 C. proc.pen. raportat la art.25 și art. 86 C. proc.pen și cu referire la art. 1381 si urm. C.civ. a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă INSTITUTUL NAȚIONAL DE RECUPERARE MEDICINĂ FIZICĂ ȘI BALNEOCLIMATOLOGIE în contradictoriu cu inculpatul și cu asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A.

În baza art. 49-55 din Legea nr. 136/1995 cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a obligat asiguratorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească părții civile INSTITUTUL NAȚIONAL DE RECUPERARE MEDICINĂ FIZICĂ ȘI BALNEOCLIMATOLOGIE suma de 44.374,55 lei la

care se adaugă dobânda legală de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale.

În baza art. 397 C. proc.pen. raportat la art.25 și art. 86 C. proc.pen și cu referire la art. 1381 si urm. C.civ. a admis acțiunea civilă formulată de partea civilă SPITALUL UNIVERSITAR DE URGENȚĂ CENTRAL în contradictoriu cu inculpatul și cu asigurătorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A.

În baza art. 49-55 din Legea nr. 136/1995 cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a obligat asigurătorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. să plătească părții civile SPITALUL UNIVERSITAR DE URGENȚĂ [•] CENTRAL suma de 10.487,80 lei la care se adaugă dobânda legală de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale.

În baza art. 49-55 din Legea nr. 136/1995 cu referire la Decizia nr. #/2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii și art. 1.391 alin. 2 C.civ., a admis în parte acțiunea civilă și a obligat asigurătorul Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A., să plătească părții civile [•] sumele:

- 200.000 lei, reprezentând daune morale,
- 3.743.08 RON, cu titlu de daune materiale,
- diferența dintre venitul mediu net pe economie și pensia de invaliditate cumulată cu indemnizația de handicap acordată părții civile respectiv plata sumei de 2.244 RON pe lună, reprezentând despăgubirea părții civile pentru pierderea și nerealizarea câștigului din muncă,
- precum și la plata dobânzii legale penalizatoare, calculată prin raportare la cuantumul debitului indicat anterior, începând cu data de 27.12.2020, data producerii accidentului, și până la plata plății efective, în temeiul art. 3 alin. (2) din OG nr. 13/2011 coroborat cu art. 1381 Cod civil,
- cât și la plata penalităților de întârziere, în cuantum de 0,2% / zi de întârziere, calculate din a unsprezecea zi de la data rămânerii definitive a hotărârii care va fi pronunțată în prezenta cauză și până la achitarea efectivă a despăgubirilor morale indicate anterior și acordate de instanță, în temeiul art. 21 alin. (4) din Legea nr. 132/2017.

A luat act că Spitalul de Urgență [•] nu se constituie parte civilă.

În baza art. 7 din Legea nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de [•] Genetice Judiciare a dispus prelevarea probelor biologice de la inculpat în vederea introducerii profilului genetice în S.N.D.G.J.

În baza art. 274 alin. 1 C. proc. pen. a obligat inculpatul la plata sumei de 5000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare avansate de stat.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, prin rechizitoriul nr. [•]/P/2022 din data de 12.12.2022, Parchetul de pe lângă Judecătoria Zimnicea a dispus trimiterea în judecată a inculpatului [•], pentru săvârșirea infracțiunii de vătămare corporală din culpă, prev. de art. 196 alin. 2,3 Cod penal cu referire la art. 194 alin. 1 lit. a și b Cod penal.

În actul de sesizare, s-a reținut în fapt că inculpatul [•], pe fondul nerespectării dispozițiilor legale privind circulația pe drumurile publice, a produs la data de 27.12.2020 un accident de circulație soldat cu vătămarea corporală a numitului [•].

În cursul urmăririi penale, au fost administrate următoarele mijloace de probă: proces-verbal de sesizare din oficiu; plângere penală prealabilă; proces-verbal de cercetare la fața locului + planșă foto; raport de expertiză tehnică auto; raport de expertiză medico-legală; declarație persoană-

vătămată; declarații suspect/inculpat; declarații martori; polițe de asigurare RCA; protocol etilotest; proces-verbal de verificare a stării tenice-auto; procese-verbale; înscrisuri; copie cazier judiciar.

Prin încheierea de ședință din camera de consiliu nr. 66 din data de 21.02.2023, definitivă, judecătorul de cameră preliminară a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și a dispus începerea judecății.

La primul termen de judecată, cu procedura legal îndeplinită, ulterior citirii în extras de către grefierul de ședință în baza art. 374 C. proc. pen. a actului prin care s-a dispus începerea judecății, instanța de fond l-a întrebat pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc numai pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a înscrisurilor prezentate de părți, aducându-i la cunoștință dispozițiile art. 396 alin. (10) C. proc. pen. iar, în urma răspunsului afirmativ al inculpatului, instanța de fond a procedat la instrumentarea cauzei pe procedura simplificată.

Pe latură civilă, la solicitarea părții civile, au fost depuse înscrisuri și a fost audiat un martor.

Analizând materialul probator administrat în cursul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, s-a reținut aceeași situație de fapt cu cea descrisă în rechizitoriu.

În drept, prima instanță a reținut că fapta inculpatului [•], care, pe fondul nerespectării dispozițiilor legale privind circulația pe drumurile publice, a produs la data de 27.12.2020 un accident de circulație soldat cu vătămarea corporală a numitului [•], realizează elementele constitutive ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă, faptă prevăzută de art. 196 alin. 2, 3 din Codul penal, cu referire la art.194 alin.1 lit.a și b Cod penal.

Privitor la latura obiectivă, elementele materiale ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă a constat în lovirea sau exercitarea oricărei alte violențe cauzatoare de suferințe fizice asupra corpului unei persoane.

Urmarea imediată a constat în vătămarea integrității corporale a victimei [•].

Legătura de cauzalitate între fapta săvârșită și urmarea imediată a rezultat *ex re*, din însăși concretizarea elementelor materiale ale infracțiunii de vătămare corporală din culpă.

În ceea ce privește latura subiectivă, instanța de fond a constatat că faptele au fost săvârșite cu forma de vinovăție a culpei fără premeditare.

La individualizarea pedepsei ce ar fi stabilită în sarcina inculpatului, prima instanță a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 C. pen., respectiv împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedente penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal și nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială.

Constatănd întrunite în cauză cerințele prevăzute de art.396 alin.10 din noul C.pr.pen., precum și văzând că inculpatul a solicitat aplicarea procedurii simplificate, instanța de fond a făcut aplicarea art. 396 alin.10 din noul C.pr.pen.

Conform criteriilor generale de individualizare referitoare la limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, la gradul de pericol social concret al faptei săvârșite (împrejurările concrete în care a fost săvârșită fapta, urmările produse) cât și de circumstanțele personale ale inculpatului, prima instanță a valorificat toate aceste aspecte în dozarea pedepsei aplicate.

Instanța de fond a reținut faptul că accidentarea persoanei vătămate s-a produs din culpa exclusivă a inculpatului.

Cu toate acestea, judecătorul fondului a ținut seama că inculpatul a avut o atitudine sinceră, de recunoaștere a faptei comise. De asemenea, a avut în vedere ca inculpatul este bine integrat în societate, astfel încât șansele ca acesta să abandoneze drumul infracțional sunt destul de ridicate. Totodată, instanța de fond a reținut că acesta a manifestat o atitudine de regret pe tot parcursul cauzei.

Față de cele reținute, prima instanță a considerat că o pedeapsă cu închisoarea orientată spre minimum prevăzut de lege, a cărei executare să fie suspendată sub supraveghere este adecvată pentru reeducarea inculpatului și pentru atingerea scopului pedepsei, apreciind că în acest fel inculpatul va fi determinat să adopte o atitudine de respect față de valorile sociale și să nu mai săvârșească infracțiuni pe viitor.

În privința acțiunii civile, prima instanță a reținut că, potrivit art. 1.381 C.civ., orice prejudiciu dă dreptul la reparație, iar dreptul la reparație se naște din ziua cauzării prejudiciului, chiar dacă acest drept nu poate fi valorificat imediat. Instanța de fond a reținut că potrivit art. 1357 C.civ., cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare. Pentru admiterea acțiunii civile instanța trebuie să verifice întrunirea cumulativă a condițiilor generale ale răspunderii civile delictuale, respectiv: existența unui prejudiciu cert și nereparat, existența unei fapte ilicite săvârșite de inculpat, existența vinovăției și existența unui raport de cauzalitate între faptă și prejudiciul cauzat.

În ceea ce privește partea civilă Spitalul Clinic de Urgență „Floreasca”, instanța de fond a observat că acesta s-a constituit parte civilă pentru suma de 16.023, 55.405 lei, la care se adaugă dobânda legală de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale - cheltuieli ocazionate de îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate [•].

S-a constatat că, în raport cu partea civilă Spitalul Clinic de Urgență „Floreasca”, în prezenta cauză sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile legale menționate, respectiv: existența unei fapte ilicite săvârșite de către inculpat, existența unui prejudiciu determinabil și nereparat (echivalent cuantumului cheltuielilor efectuate pentru îngrijirile medicale acordate victimei), existența unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu (rezultând din probele administrate), precum și vinovăția inculpatului ca atitudine psihică față de faptă și urmările acesteia (sub forma culpei).

În ceea ce privește daunele materiale instanța de fond a reținut că în materia răspunderii civile delictuale, răspunderea pentru fapta ilicită este integrală, trebuind a fi acoperit integral prejudiciul efectiv produs. Prima instanță a avut în vedere că suma de 16.023, 55.405 lei și dobânda legală reprezentând cheltuieli ocazionate de îngrijirile medicale acordate persoanei vătămate [•] rezulta din înscrisurile depuse la dosar, respectiv din deconturile de cheltuieli. În consecință, instanța de fond a apreciat că se impune admiterea acțiunii civile a Spitalului Clinic de Urgență „Floreasca” pentru suma de 16.023, 55.405 lei la care se adaugă dobânda legală de la data rămânerii definitive a hotărârii și până la data plății efective cu titlu de daune materiale.

În legătură cu părțile civile unitățile medicale Serviciul [•] de Ambulanță [•], Institutul Național de Recuperare Medicină Fizică și Balneoclimatologie, Spitalul Universitar de Urgență Central, Spitalul Orășenesc [•], judecătorul fondului a reținut aceleași argumente și mijloacele de probă corespunzătoare.

În legătură cu partea civilă [•], instanța de fond a reținut că aceasta s-a constituit parte civilă pentru suma de 170.000 euro, reprezentând daune morale, 3.743.08 RON, cu titlu de daune materiale, diferența dintre venitul mediu net pe economie și pensia de invaliditate cumulată cu indemnizația de

handicap acordată părții civile, respectiv suma de 2.244 RON pe lună, reprezentând despăgubirea părții civile pentru pierderea și nerealizarea câștigului din muncă, dobânda legală penalizatoare, calculată prin raportare la quantumul debitului indicat anterior, începând cu data de 27.12.2020, data producerii accidentului, și până la plata plății efective, în temeiul art. 3 alin. (2) din OG nr. 13/2011 coroborat cu art. 1.381 Cod civil, penalitățile de întârziere, în quantum de 0,2%/ zi de întârziere, calculate din a unsprezecea zi de la data rămânerii definitive a hotărârii care va fi pronunțată în prezenta cauză și până la achitarea efectivă a despăgubirilor morale indicate anterior și acordate de instanță, în temeiul art. 21 alin. (4) din Legea nr. 132/2017.

S-a constatat de către judecător că, în raport cu partea civilă [•], în prezenta cauză, sunt îndeplinite în mod cumulativ cerințele legale menționate, respectiv: existența unei fapte ilicite săvârșite de către inculpat (respectiv infracțiunea de vătămare corporală din culpă a acesteia), existența unui prejudiciu determinabil și nereparat produs părții civile (echivalent quantumului cheltuielilor efectuate cu recuperarea sănătății), existența unei legături de cauzalitate între faptă și prejudiciu (rezultând din probele administrate), precum și vinovăția inculpatului ca atitudine psihică față de faptă și urmările acesteia (sub forma culpei).

În ceea ce privește daunele materiale solicitate, prima instanță a reținut că, în materia răspunderii civile delictuale, răspunderea pentru faptele ilicite este integrală, trebuind a fi acoperit integral prejudiciul efectiv produs.

Potrivit înscrisurilor depuse la dosarul cauzei partea civilă a efectuat cheltuieli pe perioada internării în spital, fiind imobilizată la pat și cheltuieli la domiciliu după externare, fiind în continuare imobilizată la pat și cheltuieli ulterioare pentru recuperarea medicală. În acest sens instanța reține că s-a făcut dovada achiziționării de servicii medicale produse medicale, cheltuieli cu transportul pentru a se putea deplasa, cheltuieli constatate în remunerația unor persoane care să asigure îngrijiri medicale la domiciliu și respectiv curățenia casei, servicii în care s-au administrat probe cu înscrisuri și proba cu un martor.

Cu privire la daunele morale solicitate de către partea civilă [•], instanța de fond a considerat că acestea reprezintă satisfacții echitabile destinate a compensa material suferințele psihice ale părții civile, urmare a fetei ilicite a inculpatului. În absența unor criterii legale pe baza cărora să se poată realiza o cuantificare obiectivă a daunelor morale acestea urmează a fi stabilite de instanța de judecată în raport cu consecințele negative suferite de victima infracțiunii, importanța valorilor lezate, intensitatea și consecințele traumei fizice și psihice suferite, în ce măsură i-a fost afectată situația familială, socială și profesională.

S-a reținut că, potrivit cererii de constituire de parte civilă, astfel cum aceasta se coroborează cu raportul de expertiză medico-legală și înscrisurile medicale depuse, în urma evenimentului rutier partea civilă a suferit un traumatism rutier soldat cu **politraumatism prin accident rutier. Traumatism cranio-cerebral. Traumatism vertebro-medular toraco lombar. Paraplegie completă A cu nivel neurologic T12. Fractură cominutivă corp vertebral T12. Fractură proces transvers vertebral L1. Contuzii pulmonare posterobazal bilateral. Aceste leziuni traumatice au necesitat pentru vindecare un număr de 100-110 zile de îngrijiri medicale, dacă nu survin complicații.**

Leziunile traumatice au determinat infirmitate fizică, nu au pus în primejdie viața și nu constituie prejudiciu estetic grav și permanent.

De asemenea, partea civilă a arătat că este și, în prezent, imobilizată la pat și necesitând sprijin pentru a se hrăni, îngrijii corporal, pentru curățenia casei, deplasare la unități sanitare și achiziționare

de medicamente și alimente. În prezent partea civilă a arătat că se confruntă cu dureri fizice aproape permanent, este necesar să urmeze un tratament de recuperare pe viață, iar din punct de vedere psihic, i-a scăzut stima de sine și încrederea în propriul corp, nu mai este energică și optimistă ca înainte și are o depresie văzând cunoscuții care nu au astfel de probleme, în comparație cu ea.

Judecătorul fondului a constatat că susținerile părții civile se coroborează cu declarațiile martorului audiat, care a confirmat că partea civilă avea dureri fizice, nu mai putea să se ocupe de activitățile curente ale casei și a suferit schimbări importante și din punct de vedere psihologic, unele din aceste aspecte fiind caracteristice nu doar pentru acea perioadă, ci și pentru prezent.

Mai mult, persoana vătămată beneficiază de pensie de invaliditate.

În lumina acestor aspecte, instanța de fond a apreciat că astfel cum rezultă din probele existente la dosarul cauzei, suferințele fizice suportate de partea civilă în perioada de după producerea accidentului au fost de intensitate ridicată. Cum nu se poate cuantifica cu exactitate un astfel de prejudiciu, prima instanță a considerat că este incontestabilă suferința fizică a părții civile. În plus, instanța de fond a considerat că prejudiciul suferit de partea civilă a fost deosebit de ridicat având în vedere suferința psihică la care a fost supusă această parte, pe perioada îngrijirilor medicale, cât și în prezent partea civilă și-a restrâns activitățile pe care le desfășura înainte, fiindu-i necesar ajutorul altor persoane.

Astfel, s-a reținut că, în urma accidentului de circulație, în raport cu interpretarea coroborată a mijloacelor de probă, că partea civilă a suferit, într-adevăr, ca urmare a accidentului în care a fost implicat la vârsta de 28 de ani, un dezechilibru privind stilul de viață cu care era obișnuit [imposibilitatea exercitării unor activități recreative cum este mersul pe bicicletă, deplasarea cu dificultate, dependența pe perioada recuperării și în prezent de alte persoane pentru igiena personală, regimul de igienă specific etc.], pe lângă perioada timp în care s-a preocupat, în principal, de refacerea stării de sănătate alterate din cauza leziunilor suferite.

Cu toate acestea, instanța de fond a observat că leziunile traumatice au determinat infirmitate fizică, nu au pus în primejdie viața și nu constituie prejudiciu estetic grav și permanent.

Suplimentar, prima instanță a reținut că la stabilirea quantumului daunelor morale trebuie avut în vedere practica judiciară în materie, cât și un nivel semnificativ prezumat al suferinței globale îndurate de persoana prejudiciată – parte civilă, ajustată în funcție de particularitățile cauzei.

În consecință, în evaluarea daunelor morale, respectiv analiza intensității și consecințelor traumei psihice suferite, judecătorul fondului a apreciat că suma de 200.000 lei constituie o satisfacție echitabilă și este de natură a compensa material suferințele ce i-au fost cauzate părții civile prin fapta inculpatului.

Contrar motivelor prin care partea civilă a solicitat daune morale echivalentul sumei de 170.000 euro, instanța de fond a apreciat ca aceasta este una disproporționată, în timp ce suma de 200.000 lei poate fi considerată ca reprezentând un echivalent rezonabil al suferinței pricinuite [în același sens și jurisprudența CtEDO în cauza [•] împotriva României, nr. 39314/18, hotărârea din data de 10 decembrie 2020, paragrafe 24 și 36].

Pentru toate aceste considerente, prima instanță a apreciat că se impune admiterea în parte a acțiunii civile a părții civile [•] pentru sumele de:

- 200.000 lei, reprezentând daune morale,
- 3.743.08 RON, cu titlu de daune materiale,

- diferența dintre venitul mediu net pe economie și pensia de invaliditate cumulată cu indemnizația de handicap acordată părții civile, respectiv plata sumei de 2.244 RON pe lună, reprezentând despăgubirea părții civile pentru pierderea și nerealizarea câștigului din muncă,
- precum și la plata dobânzii legale penalizatoare, calculată prin raportare la cuantumul debitului indicat anterior, începând cu data de 27.12.2020, data producerii accidentului, și până la plata plății efective, în temeiul art. 3 alin. (2) din OG nr. 13/2011 coroborat cu art. 1381 Cod civil,
- cât și la plata penalităților de întârziere, în cuantum de 0,2% / zi de întârziere, calculate din a unsprezecea zi de la data rămânerii definitive a hotărârii care va fi pronunțată în prezenta cauză și până la achitarea efectivă a despăgubirilor morale indicate anterior și acordate de instanță, în temeiul art. 21 alin. (4) din Legea nr. 132/2017.

Judecătorul fondului a avut în vedere aplicarea principiului nominalismului monetar, în condițiile regulamentului valutar instituite de [•] Națională a României (Regulamentul nr. 4/2005), privind obligativitatea efectuării plăților în monedă națională (RON), încât în această monedă a stabilit daunele morale.

Pe de altă parte, în virtutea principiului reparării integrale a prejudiciului, instanța de fond, reținând că în cauză s-a făcut dovada cu martorul audiat anterior evenimentului rutier partea civilă realiza venituri lucrând în [•], a apreciat că se impune acordarea și a diferenței dintre venitul mediu net pe economie și pensia de invaliditate cumulată cu indemnizația de handicap acordată părții civile, respectiv suma de 2.244 RON pe lună, reprezentând despăgubirea părții civile pentru pierderea și nerealizarea câștigului din muncă.

Cu privire la penalitățile de întârziere, în cuantum de 0,2%/ zi de întârziere, calculate din a unsprezecea zi de la data rămânerii definitive a hotărârii care va fi pronunțată în prezenta cauză și până la achitarea efectivă a despăgubirilor morale indicate anterior și acordate de instanță, în temeiul art. 21 alin. (4) din Legea nr. 132/2017, judecătorul a precizat că această soluție trebuie înțeleasă în sensul că se va aplica numai dacă asiguratorul nu efectuează plata în termenul prevăzut de textul de lege invocat anterior și se impune, în acest scop, instanței pentru a preveni un eventual proces civil ulterior.

Prima instanță a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 11 din Legea 132/2017, asiguratorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile dovedite suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat. Fără a se depăși limitele de răspundere prevăzute în contractul RCA, în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (4) și (5) și în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a contractului RCA, asiguratorul RCA acordă despăgubiri în bani pentru:

- a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;
- b) prejudicii materiale, inclusiv costuri de radiere și înmatriculare, costuri cu taxe de timbru, cheltuieli cu limitarea prejudiciului, dovedite cu acte, cheltuieli aferente diminuării valorii vehiculului după reparații, dovedite cu acte sau expertiză;
- c) costuri privind readucerea vehiculului la starea dinaintea evenimentului asigurat, dovedite cu documente emise prin sisteme specializate sau prin documente emise în condițiile legii;
- d) prejudicii reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat, inclusiv înlocuirea temporară a vehiculului, pe baza opțiunii persoanei prejudiciate;
- e) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana prejudiciată sau cheltuieli aferente în cazul soluționării alternative a litigiului dacă soluția este favorabilă persoanei prejudiciate;

- f) cheltuielile legate de transportul vehiculului avariat, aparținând tertului păgubit, de la locul accidentului la locația în care se găsește centrul de constatare daune, la unitatea reparatoare aleasă de păgubit în vederea reparării vehiculului, cel/cea mai apropiat/apropiată de locul producerii accidentului sau de domiciliul persoanei prejudiciate, după caz, dacă respectivul vehicul nu se mai poate deplasa prin mijloace proprii, iar asiguratorul nu asigură transportul.

Așadar, instanța de fond a concluzionat că răspunderea asiguratorilor este contractuală și este condiționată de încheierea valabilă a unui contract de asigurare pentru răspundere civilă auto și de vinovăția asiguratului în păgubirea tertilor prin accidentul de vehicul. În cauză, aceste condiții sunt îndeplinite întrucât între inculpat și societatea de asigurare a fost încheiat un contract de asigurare pentru răspundere civilă auto valabil la momentul producerii accidentului auto, iar vinovăția inculpatului a fost dovedită în cauză.

Împotriva acestei sentințe penale au formulat apel inculpatul [•], partea civilă [•] și partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A.

Inculpatul [•] a solicitat admiterea apelului, desființarea în parte a sentinței atacate și, rejudecând, pe latură penală, reindividualizarea pedepsei în sensul amânării aplicării acesteia, învederând că, în continuare, conduita sa poate fi supusă corecției, singura diferență făcând-o anularea sau nu a permisului de conducere, precum și faptul că nu a dat dovadă de o clipă de neatenție, nefiind vorba de teribilism. A mai arătat că este singurul înținător al unei familii numeroase, având în întreținere patru copii minori, iar condamnarea sa nu va ajuta cu nimic, precum și faptul că nu are antecedente penale și are un loc de muncă prezent.

Partea civilă [•] a solicitat admiterea apelului, desființarea în parte a sentinței atacate și, rejudecând, pe latură civilă, majorarea cuantumului despăgubirilor morale, considerând că prima instanță nu a analizat suficient de temeinic consecințele grave pe care le-a produs acest accident, fiind necesar să primească foarte multă compasiune sub aspectul prejudiciului moral. De asemenea, a arătat că cele mai grave consecințe sunt reprezentate de infirmitatea care i-a fost provocată, acesta nemaiputând să se deplaseze decât într-un scaun cu rotile, fiind încadrat în gradul I de handicap.

Partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. a solicitat admiterea apelului, desființarea în parte a sentinței atacate și, rejudecând, pe latură civilă, reducerea cuantumului daunelor morale și materiale, învederând că, în ceea ce privește cuantumul daunelor morale, raportat la jurisprudență, întrucât suferința nu poate fi măsurată, suma acordată nu se încadrează în tipare, iar, în ceea ce privește cuantumul daunelor materiale, a arătat că suma acordată nu este dovedită în totalitate.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția I Penală la data de 26.01.2024, sub nr. [•]/339/2022.

Examinând sentința penală apelată, prin prisma motivelor de apel invocate, dar și din oficiu, Curtea constată că apelurile declarate de inculpatul [•] și partea responsabilă civilmente v sunt nefondate, iar apelul declarat partea civilă diferența dintre venitul mediu net pe economie și pensia de invaliditate cumulată cu indemnizația de handicap acordată părții civile, respectiv plata sumei de 2.244 RON pe lună, reprezentând despăgubirea părții civile pentru pierderea și nerealizarea câștigului din muncă este fondată, pentru următoarele considerente:

Prima instanță a reținut în mod corect situația de fapt, dând o încadrare juridică corespunzătoare, din probele administrate pe parcursul procesului penal rezultând fără echivoc vinovăția inculpatului, cu privire la săvârșirea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

Raportul de expertiză tehnică efectuat în cursul urmăririi penale a concluzionat că starea de pericol a fost creată de inculpatul [•] prin faptul că a schimbat direcția de mers către stânga, pentru a pătrunde pe strada [•], în timp ce era depășit de autoturismul BMW condus de martorul [•], fără a semnaliza din timp manevra și fără a se asigura că o poate face în condiții de siguranță. S-a mai arătat că inculpatul putea preveni sau evita producerea accidentului, dacă ar fi semnalizat din timp executarea manevrei de schimbare a direcției de mers spre stânga, pentru a pătrunde pe strada Hotarului, și dacă ar fi realizat o asigurare corespunzătoare în condițiile în care era depășit de autoturismul BMW, martorul [•] neavând posibilități tehnice de evitare a producerii accidentului rutier, nici dacă ar fi condus autoturismul cu viteza maximă admisă pe sectorul de drum, de 50 km/h, ci doar cu o viteză de cel mult aproximativ 31 km/h.

Din raportul de expertiză medico-legală întocmit la data de 18.06.2021 de Serviciul Județean de Medicină Legală [•], rezultă că persoană vătămată a prezentat leziuni traumatice care au putut fi produse la data de 27.12.2020, prin lovire de corp dur și prin mecanism de hiperflexie-hiperextensie a coloanei vertebrale în condițiile unui accident rutier, în calitate de pasager, pentru care necesită 100-110 zile de îngrijiri medicale, dacă nu survin complicații, leziunile traumatice determinând infirmitate fizică, nu au pus viața în primejdie și nu au produs un prejudiciu estetic grav și permanent, diagnosticul fiind paraplegie spastică completă, acută și irapareză post traumatism vertebro-medular T12 cu stabilizare tije transpediculare T11-L1, fiind dependent de un scaun cu roțile.

În raport cu gradul de pericol social concret al faptei, cu împrejurările și modalitatea de comitere, respectiv numărul mare de zile de îngrijiri medicale, leziunile traumatice determinând infirmitate fizică, precum și față de persoana inculpatului, care a avut o atitudine sinceră, făcându-se aplicarea dispozițiilor art. 396 alin.10 C.p. și care este cunoscut cu antecedente penale, Curtea apreciază că prima instanță a procedat la o justă individualizare a pedepsei aplicate, care este orientată spre mediu, aceasta fiind de natură să asigure prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială.

De asemenea, având în vedere circumstanțele personale ale inculpatului, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, prin măsurile de supraveghere și obligațiile impuse pe durata termenului de supraveghere al suspendării executării pedepsei sub supraveghere, constituie o garanție a reeducării acestuia.

Solicitarea de aplicare a art. 83 C.p. nu poate fi primită, aplicarea imediată a unei pedepse fiind necesară, instanța de fond dând eficiență circumstanțelor personale ale inculpatului în procesul de individualizare a pedepsei și a modalității de executare a acesteia.

Cu privire la suma acordată cu titlu de daune materiale, Curtea constată că aceasta a fost corect calculată de prima instanță, raportat la înscrisurile depuse la dosar, persoana vătămată efectuând cheltuieli pe perioada internării în spital, la domiciliu după externare și, ulterior, pentru recuperarea medicală.

Referitor la daunele morale, Curtea apreciază că se impune majorarea cuantumului acestora.

Partea civilă [•] a suferit un prejudiciu de natură morală, concretizat în suferințele psihice și fizice provocate de vătămarea corporală produsă.

Astfel, **partea civilă este și, în prezent, imobilizată la pat, necesitând sprijin pentru a se hrăni, îngrijii corporal, pentru curățenia casei, deplasare la unități sanitare și achiziționare de medicamente și alimente. Suferințele fizice suportate de partea civilă în perioada de după producerea accidentului au fost de intensitate ridicată, în continuare, având dureri fizice**

aproape permanent, fiind necesar să urmeze un tratament de recuperare îndelungat, iar, din punct de vedere psihic, aflându-se într-o stare de depresie.

Partea civilă este o persoană tânără, accidentul suferit având consecințe majore asupra stării fizice și a stilului de viață pe care îl avea.

Curtea constată că leziunile traumatice au determinat infirmitate fizică, diagnosticul fiind paraplegie spastică completă, acută, parapareză post traumatism vertebro-medular T12 cu stabilizare tije transpediculare T11-L1, **fiind dependent de un scaun cu roțile.**

Curtea reține că evaluarea prejudiciului moral este mai greu de realizat, față de circumstanțele în care s-a produs fapta cauzatoare de prejudicii și urmările avute asupra părții civile, la stabilirea cuantumului daunelor avându-se în vedere principiul proporționalității, echității și reparării integrale a pagubei, dar și împrejurarea că sumele de bani stabilite cu acest titlu nu trebuie să constituie o îmbogățire fără justă cauză .

Deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate.

Prin urmare, **Curtea apreciază că suma de 100.000 euro, cu titlu de daune morale, constituie o justă și echitabilă reparație a prejudiciului moral cauzat, ținând seama de gravitatea și localizarea leziunilor suferite la nivelul coloanei vertebrale, de numărul mare de zile de îngrijiri medicale, partea civilă fiind imobilizată la pat, paralizată, fiind dependentă de un scaun cu roțile, urmările accidentului fiind ireversibile și determinând afectarea definitivă a vieții familiale, profesionale și sociale.**

Față de cele expuse, în baza art. 361 alin.1 pct. 2 lit. a C.p.p. va admite apelul declarat de partea civilă [•] împotriva sentinței penale nr. ###/21.12.2023 pronunțate de Judecătoria Zimnicea în dosarul nr. [•]/339/2022.

Va desființa în parte sentința penală apelată și în fond rejudecând:

Va majora cuantumul daunelor morale acordate de prima instanță părții civile [•] de la suma de 200.000 lei la suma de 100.000 euro, în echivalent în lei, la cursul BNR la data plății, la care se adaugă dobânda legală, calculată de la data de 27.12.2020 până la data plății efective.

Va menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În baza art. 421 alin.1 pct. 1 lit. b C.p.p. va respinge ca nefondate apelurile declarate de inculpatul [•] și de partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. împotriva aceleiași sentințe penale.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul declarat de partea civilă [•] vor rămâne în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. 2 și 4 C.p.p. va obliga apelantul-inculpat [•] și apelanta-parte responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. la plata sumei de câte 300 lei fiecare, cheltuielile judiciare avansate de stat în apel.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

În baza art. 421 alin.1 pct. 2 lit. a C.p.p. admite apelul declarat de partea civilă [•] împotriva sentinței penale nr. [•]/21.12.2023 pronunțate de Judecătoria Zimnicea în dosarul nr. [•]/339/2022.

Desființează în parte sentința penală apelată și în fond rejudecând:

Majorează cuantumul daunelor morale acordate de prima instanță părții civile [•] de la suma de 200.000 lei la suma de 100.000 euro, în echivalent în lei, la cursul BNR la data plății, la care se adaugă dobânda legală, calculată de la data de 27.12.2020 până la data plății efective.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În baza art. 421 alin.1 pct. 1 lit. b C.p.p. respinge ca nefondate apelurile declarate de inculpatul [•] și de partea responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. împotriva aceleiași sentințe penale.

În baza art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul declarat de partea civilă [•] rămân în sarcina statului.

În baza art. 275 alin. 2 și 4 C.p.p. obligă apelantul-inculpat [•] și apelanta-parte responsabilă civilmente Euroins Romania Asigurare-Reasigurare S.A. la plata sumei de câte 300 lei fiecare, cheltuielile judiciare avansate de stat în apel.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea hotărârii la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței, azi, 09.04.2024.

Președinte,

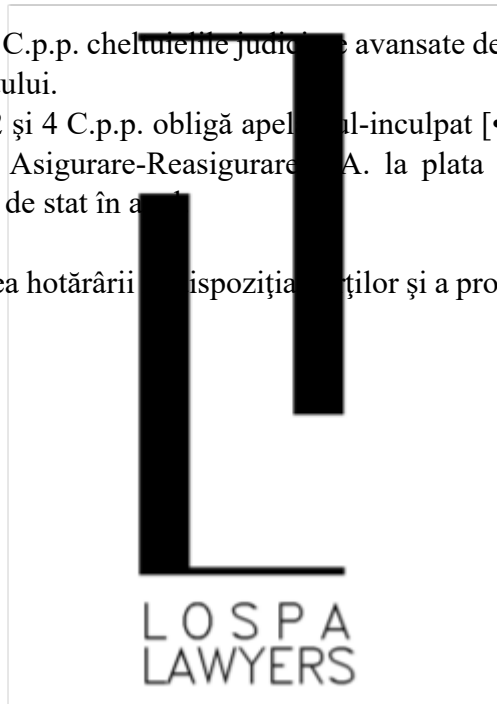
[•]

Judecător,

[•]

Grefier,

[•]

Red. [•]/tehnored. [•]

Ex.2/09.04.2024

Red. [•] – Judecătoria Zimnicea